

ΑΙ ΜΟΥΣΑΙ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΗΛΩΣΗΜΑ
ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ

Συνδρομή προπληρωτέα		
Ἐν Ζακ.	Ἐπαρχ.	Ἐξωτ.
Ἔτη. 5	7	8
Ἐξάμ. 3	4	4
Τρίμ. 1,50	2	.

Διευθυντῆς καὶ ἐκδότης
ΛΕΩΝΙΔΑΣ Χ. ΖΩΗΣ

Πᾶσα αἴτησις
Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῶν
« Μ Ο Υ Σ Ω Ν »
(Ὁδὸς Ἀγίου Διονυσίου 4)
Ζάκυνθον

ΕΚ ΤΟΥ ΒΙΟΥ ΤΟΥ ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ ΠΕΤΡΟΥ Α. ΓΚΥΣ

Δύο τῶν λογίων συναδέλφων, οἱ κ. κ. Ν. Βέης καὶ Σ. Δε-διάζης, ὁ μὲν δι' ὀλίγων, ὁ δ' ἐκτενέστερον, ἐπραγματεύθησαν (1) ἐσχάτως περὶ τοῦ γνωστοῦ γαλάτου καὶ φιλέλληνος Πέτρου Αὐγουστίνου Γκὺς. [Guys]. Ὁμολογοῦμεν καὶ ἡμεῖς, ὅτι παρὰ τὰς ἐρεῦνας μας εἰς τε τὸ δημόσιον ἀρχειοφυλακεῖον καὶ εἰς τὸ ἀρχεῖον τῆς καθ' ἡμᾶς δυτικῆς ἐκκλησίας, ὄχι μόνον ἀφ' ἧς ὁ κ. Βέης ἐθίξε τὸ ζήτημα περὶ τοῦ χρόνου τῆς θανάτου τοῦ Γκὺς, ἀλλὰ καὶ δι' ἐδημοσιεύομεν βραχὺ περὶ αὐτοῦ σημεῖωμα ἐν τῷ ἡμετέρῳ Λεξικῷ, (2), δὲν κατωρθώσαμεν ν' ἀνεύρωμεν τὴν ἀποβιωτῆριον ληξιαρχικὴν πράξιν τοῦ ἀνωτέρω γαλάτου, παραδεχθέντες τὴν παρὰ τοῦ Ἐ. Λούντζη ἀναγραφομένην. Οὐχ ἤπτον καὶ δὲν ἀπελπίζομεθα εἰς τὰς ἐρεῦνας μας, τούναντιόν μάλιστα ἔχομεν δι' ἐλπίδος, ὅτι ὄχι μόνον τὴν ἀποβιωτῆριον πράξιν, ἢ ἄλλο τι σχετικόν πρὸς τὸν θάνατον τοῦ Γκὺς, ἀλλὰ καὶ ἄλλα διασαφηνίζοντα τὰ τὴν ἐν Ζακύνθῳ διαμονὴν του διὰ τῶν ἐρευνῶν μας σὺν τῷ χρόνῳ θὰ ἐπιτύχωμεν. Ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἐπιθυμοῦντες κατὰ ὅλως ἄγνωστον,

ὡς πρὸς τὸν βίον τοῦ μεγάλου φιλέλληνος, νὰ γνωρίσωμεν τοῖς ἐνδιαφερομένοις, δημοσιεύομεν τὸ κατωτέρω ἐπίσημον ἔγγραφο, ὑπ' αὐτοῦ τούτου τοῦ Γκὺς ὑπογεγραμμένον, ὡς ἔχει ἰταλιστὶ μετὰ μεταφράσεώς μας εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς, χάριν τῶν μὴ εἰδῶτων τὴν ἰταλικὴν, καὶ τὸ ὁποῖον ἔγγραφο εἶνε αἰτησις τοῦ Γκὺς πρὸς τὸ τότε Συμβούλιον Ζακύνθου, ἢ ὁποῖα καὶ ἀναγνωσθεῖσα ἐγένετο δεκτὴ παμψηφεί ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου.

«Spte Conclave

»Pietro Agostin Guys partito di Francia avanti il tumulto della Rivoluzione per continuare il suo viaggio nella Grecia, già stampato, è andato in Constantinopoli col figlio maggiore dell' Ambasciatore di Francia S. r. C. te di Choiseul Goaffier suo protettore, attualmente uno degli principali della Corte Imperiale di Pietroburgo: il d. to Guys cittadino di Atene secondo l'attestato che si conserva, sottoscritto da tutti gii Arconti, e principali di quella Città, obbligato di fermarsi in Zante, avanti di ritornare nella sua Patria, e oggi necessitato di soggiornare ancora, deve ricorrere alla vostra clemenza per ottenere la permissione in riguardo della sua troppo notavi avanzata età, e del suo grave incomodo, per cui non è in istato per opinione de' medici d imbarcarsi in questa staggione, e poi andar per terra, di aspettare una migliore, e miglior tempo, per aver un incontro opportuno e diretto, se Dio Sig re gli concede la vita. Tale permesso ve lo domanda anche per il suo fedele domestico Andrea Duplan nato non Francese in

Σημ. (1) «Παναθηναϊα» τεύχη 152 καὶ 178.
(2) Λ. Ζώη. «Λεξικὸν φιλολ. καὶ ἱστορικὸν Ζακύνθου». Τόμ. Α'—σελ. 190 ἐν λέξει: Γκὺς.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

AL 23. YL Φ 6. 00 70

Ο ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΗΣ

»V i z a n diocesi di S. Paolo tre Castelli:
 «ed il sottoscritto rifuggiato nella Casa di un Santo
 »Vescovo, appresso dell'Altare, e della tomba, sup-
 »plicandovi richiede ottimi Giudici la vostra umanità
 »e pietà.
 22 9bre 1798 S. N.

GUYS.»

addi 12 Nov.e 1798 S. V.

Prntato, letto ed approvato in Conclave con
tutti li voti in numero vent'otto.

‘Η μετάφρασις έχει, ως εξής’

« Έντιμον Συμβούλιον,

« Ο Πέτρος Αύγουστινος Γκός αναχωρήσας εκ
 »Γαλλίας πρό των ταραχών τής επαναστάσεως πρός
 »συνέχειαν τοῦ εἰς τήν Ἑλλάδα ταξειδίου που, ἤδη
 »δημοσιευθέντος, μετέβη εἰς Κωνσταντινούπολιν
 »μετά τοῦ πρεσβυτέρου υἱοῦ τοῦ γάλλου πρέσβεως
 »Κ.ου Κόμ. di Choiseul Goaffier προστάτου του,
 »ένδς δέ των ἤδη προύχόντων τής αυτοκρατο-
 »ρικῆς Αὐλῆς Πατριούπολεως. Ὁ ρηλαίς Γκός πο-
 »λίτης Ἀθηνῶν, κατά τό διατηρούμενον πιστοποιη-
 »τικόν, παρ’ όλων τῶν Ἀρχόντων τής πόλεως ἐ-
 »κείνης υπογεγραμμένου, ὑποχρεούμενος νά παρα-
 »μείνη ἐν Ζακύνθῳ πρό τῆς εἰς τήν πατρίδα ἐ-
 »πανόδου του καί νῦν εὐρισκόμενος εἰς τήν ἀνάγ-
 »κην νά διατρίψῃ εἰσέτι, ὀφείλει νά προστρέξῃ εἰς
 »τήν ὑμετέραν ἐπιείκειαν, ὅπως τύχῃ τῆς ἀδείας
 »διὰ τό γνωστόν ὑμῖν λίαν προκεχωρημένος τῆς
 »ἡλικίας του καί τοῦ ἐνεῦθεν ὀχληροῦ ἐμποδίου
 »του, οὐ ἔνεκα δέν εἶνε εἰς θέσιν, κατά τήν γνώμην
 »τῶν Ιατρῶν, νά ἐπιχειρήσῃ ταξειδίον ἐν τοιαύτῃ
 »ἐποχῇ καί μεταβῇ κτόπιν πεζῇ, νά περιμει-
 »νῇ εὐθετωτέραν περίστασιν καί τύχῃ καταλλή-
 »λου πρός τοῦτο εὐκαιρίας, ἐάν ὁ Θεός τῷ χαρίσῃ
 »ζώην. Τοιαύτην ἀδειαν ἐξαιτεῖται καί διὰ τόν πι-
 »στόν ὑπῆρέτην του Ἀνδρέαν Δυπλάν, γεννηθέν-
 »τα οὐχί γάλλου ἐν Vizan, ἐπισκοπῆν τοῦ S Pao-
 »lo tre Castelli ὁ δέ υπογεγραμμένος καταρῶν εἰς
 »τήν οἰκίαν Σεβασμιωτάτου Ἐπισκόπου, πληροῦν
 »τῆς ἀγίας Τραπέζης καί τυμβογέρον ἤδη ἰκε-
 »τεύων ὑμᾶς, ἀριστοί Κριταί, ἐξαιτεῖται τήν ὑ-
 »μετέραν φιλάνθρωπιαν καί εὐσπλαγγίαν,
 » Τῇ 22α Ν)βρίου 1798 ἐ. ν.

ΓΚΥΣ.»

Τῇ 12 Νοεμβρίου 1798 ἐ.π.

Παρουσιασθεῖσα (ἡ αἰτησις αὐτή) καί ἀναγνωσθεῖ-
σα, ἐπεδοκιμάσθη παμφηρεῖ διὰ ψήφων 28 ἐν τῷ
Συμβουλίῳ.

ΛΕΟΝΙΔΑΣ Χ. ΖΩΗΣ.

«Ποῦ πᾶς, φτωχέ τραγουδιστή,
 μονάχος τέτοια ὄρα;
 δέν βλέπεις πόση συγγενιά
 μαύρη εἶναι ἡ νύκτα καί βαρειά,
 δέν σέ φοβίζει ἡ μόρα;;;

“Ολοι κοιμοῦνται ταιριαστά,
 κανεῖς στό δρόμο βγαίνει,
 ἐσὺ ποῦ πᾶς, τραγουδιστή,
 σ’ αὐτῇ τῇ νύκτα τῇ φρικτῇ
 ἡ τύχη... ποῦ σέ στέρνει;;;

‘Η λύρα σου τῇ δυστυχιά,
 τό πόνο τραγουδαί,
 πές μου τό δίκου σου γιατί
 ποτίζει ἀδιάκοπα τῇ γῆ
 ἀπ’ ὅπου καί ἂν περνάει;;;

‘Ακόμη δέν ἀπόστασες
 τραγούδια γ’ ἀραδιάζης
 μέ κείδ τό πένθιμο σκοπό
 ὅπου λυπᾶμαι νά σ’ ἴω
 πόσες καρδιές σφάζεις;;;

Πές μου, φτωχέ τραγουδιστή,
 τῇ νύκτα ποῦ πλανᾶσαι;
 τ’ ἀγρίου χειμῶνα τὰ στοιχεῖά
 ὅπου κτυπιοῦνται σά θεριά
 πές μου... δέν τὰ φοβᾶσαι;;;

‘Αστράφτει, βρέχει καί βροντᾷ,
 κατακλυσμός καί ἀντάρα
 σ’ αὐτῇ τῇ νύκτα τῇ βαρειά
 γιατί ἔχεις μόνη συντροφιά
 τῇ πένθιμη κιθάρα;;;

“Ω!! τσάκισέ τήν τώρα πλειά
 γιατί μαζί μέ σένα
 κλαῖνε ὅσοι ἔχουνε καρδιά
 στή μαύρη τους τῇ συμφορᾷ
 ὄνειρα... παρασμένα!...”

Τά εἶπα στό τραγουδιστή
 καί ὁ πόνος μέσ τὰ στήθη
 μ’ ἔδερνε ἄπονα σκληρά
 σάν μιᾶ κατάρα τρομερά,
 καί κείνος μ’ ἀπεκρίθη

«Τοῦ χειμῶνα δέν φοβοῦμαι τὰ στοιχεῖα
 π’ ἀπλώνονται μέ λύσσα δλόγγρά μου,
 ἔχω στά στήθη καμίνια ἀπό φωτιά
 πειδ μαύρη ἀπ’ τόν ἄδη τῇ καρδιά μου.

ΓΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΛΕΜΟΝΙΑ ΚΕΡΕΤΙΚΗΣ ΒΕΒΜ ΠΡΟΦΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Τ’ εἶναι γιά μένα ἡ μόρα, ἡ ἀστραπές,
 τ’ ἀγρία στοιχεῖα νά δέρνουν τό βρομικό φέρον

Μπροστά στο πόνο εκείνον τὸ βαρὺ
ποῦ αἰσθάνεται ἡ ἀχαρή ψυχὴ μου;;

Ἴσως θὰ εἶδες στὴ ζωὴ σου μιὰ στιγμή
τῆ τύχη σου σὲ σένα νὰ γελάση
Ἄλλ' ἂν σὲ μένα ἐγέλασε ποτὲ
τὸ γέλοιο ἄκειό σὲ λύπη ἔχει ξεσπάσει.

Γι' αὐτὸ τῆ νύκτα πάντα περπατῶ
καὶ δέρνομαι μὲ τ' ἄγρια τὰ στοιχεῖα.
Ἔτσι εἶναι ὁ κόσμος, ἄλλοι εἶναι εὐτυχεῖς
καὶ γὰρ μονάχα ζῶ, στὴ δυστυχία...

Ἐφύγανε ἀπὸ μένανε ἡ χαρὰς
ὁ κόσμος ὅλος χάθηκε γιὰ μένα
Χτυπάτε με, ἀτρόμητα στοιχεῖα
ὁ ἄτυχος δὲν σκιαζεται κανένα».

Τὰ εἶπε αὐτὰ ὁ τραγουδιστὴς
καὶ ἐχάθη στὸ σκοτάδι
καὶ ἀφήκε μιὰ ἀναστεναξιά
ποῦ βγήκε μέσα ἀπ' τὴ καρδιά
ποῦ μούρη ἀπὸ τὸν ἄδη...

ΕΚ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗΣ ΕΠΟΠΟΙΪΑΣ

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Τὸ γενναῖον Ἑλληνομακεδονικὸν σῶμα τοῦ καπετάν—
Κρόμπα εὐρίσκεται ἐν πορείᾳ καὶ οἱ ἀποτελοῦντες αὐτὸ
ὄκτῳ ἀδελφοῖς θαδίζοντες μὲ ἔθμα τακτικὸν πλὴν ἰσπευ-
αμένως ἀνέχονται λόφους, χαράδρας καὶ ὑψώματα, πε-
τῶντες μᾶλλον ἢ τρέχοντες.

—«Ποῦ πηγαίνετε μὲ τόσην βίαν καὶ ταχύτητα, φίλοι
μου; τοὺς ἐρωτᾷ γέρον τις ἱερεὺς.

—«Δὲν πηγαίνομεν καθόλου, ἀπαντᾷ ὁ γενναῖος ἀρχη-
γὸς ἀσπαζόμενος τὴν χεῖρα τοῦ σεβασμίου ἱερέως καὶ δίν-
ων διαταγὴν εἰς τοὺς ἀκολουθοῦντας αὐτὸν ἄνδρας νὰ
σταματήσωσιν, ὅπως καταπατήσωμεν ἀδίκως καὶ λεηλα-
τήσωμεν γειτονικὰς καὶ ξένας χώρας, δὲν πηγαίνομεν
ὅπως ἐπιφέρωμεν καταστροφὴν καὶ ἐρήμωσιν εἰς ξένους τό-
πους καὶ κάμωμεν ὥστε τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα νὰ γίνῃ
μισητόν. Ὅχι! Πηγαίνομεν εἰς τὸ Πετάλινον τοῦ Μορι-
χόβου τῆς Μακεδονίας ΜΑΣ, τὴν ὁποίαν προσέβαλλον ἐξ
ἄλλων τῶν μερῶν ξένη συμμορίαὶ θηροφάρων καὶ λεη-
στάνταρτων εἰσβαλοῦσαι ἐντὸς τοῦ ἑλληνικωτάτου ἐ-
δάφους διὰ νὰ τὴν καταλάβωσι τὸ ἐξηγήθημεν διὰ
νὰ υπερασπισθῶμεν αὐτὴν καὶ νὰ ἀποδιώξωμεν ἐκ ταύτης
τοὺς Βουλγάρους τοὺς ληστές αὐτοὺς καὶ τὸ δνειδος
τοῦ εἰσοσίου αἰῶνος... Παιπούλη μου, δός μας ἐξ ὅλης τῆς
ψυχῆς σου τὴν εὐχὴν σου!...

Καὶ ὁ ἀρχηγὸς ἔδωκε τὸ σύνθημα τῆς ἐκ νέου ἐκκι-
νήσεως καὶ τὰ παλληκάρια του ἠκολούθησαν αὐτὸν πε-
τῶντα...

Β'

Ἄλλὰ ποῖον εἶναι ἐλεῖνο ἐκ τῶν παλληκαρίων τοῦ κα-
πετάν-Κρόμπα, ὅπερ εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ ἀρχηγοῦ του,
ὅπως ἐκ νέου ἐκκινήσωσι, τίθεται ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ σώμα-
τος προπορευόμενον αὐτοῦ καὶ σπεύδον νὰ φθάσῃ ταχύ-
τερον ἐκεῖ ὅπου τὸ καθήκον καὶ ἡ γενναία καρδιά διὼν
ἐπιζητεῖ καὶ ἐπεδίωκεν;....

Εἶναι μὲν εἰκοσιτριῶν ἐτῶν, κατάγεται ἐκ τῆς πο-
λυτίμου γῆς, ἧτις ἔδωκεν εἰς τὴν Ἑλλάδα μας τὸν ἀπαγ-
χομισθὲν καὶ Πατριάρχην Γρηγόριον τὸν Ε'. ἔχει ἐκπλη-
ρώσει τὴν πρὸς τὴν ἐλευθέραν πατρίδα του ὑπαχρέωσιν
του καὶ τὸ καθήκον του, ὑπηρετήσας ἐξαιρέτως καὶ κα-
νονικώτατα τὴν στρατιωτικὴν διατεθῆσάν του, ἔχει κο-
πιάσει καὶ πολὺ μοχθήσει, ὅπως, ὡς βιοπαλαιστής ἐπὶ
μακρὰ ἐτη βιωθῆσῃ καὶ συντηρήσῃ τοὺς γονεῖς του, ἀ-
ναβήσῃ δὲ, ἀναπτύξῃ καὶ μεγαλώσῃ τοὺς μικροτέτους του
ἀδελφοὺς καὶ ἡμέραν τινα κατὰ τὸ 1904 εἶπεν εἰς τὴν μη-
τέρα του :

«Μάνα μου, χρυσῆ μου μανούλα, ἐγὼ φεύγω μακριά,
πολὺ μακριά» μὲ φωνάζει μία ἄλλη μάνα, ἧτις κινδύ-
νευει· σὺ δὲν ἔχεις φόβον πλέον νὰ ὑποφέρῃς καὶ γὰρ στε-
ρηθῇ; ἀπὸ τίποτε, καθότι τὰ ἄλλα σου παιδιὰ ἐμεγά-
λωσαν... Πλὴν, φίλησέ με, δός μου τὴν εὐχὴν σου καὶ
χαῖρε!!!

Καὶ παρ' ὄλην τὴν ἀντίστασιν τῆς καὶ τὰ δάκρυά τῆς
ὁ Ἑλλῆς Παππαθανασίου ἔσπευσε εἰς τὴν Μακεδονίαν
ὅπως υπερασπισθῇ ταύτην καὶ ἐκ δεικθῆ τὸ τόσον
ἀδίκως χυθὲν αἷμα τῶν ὁμογενῶν του ὑπὸ τῶν βαρβάρων,
τῶν ληστῶν καὶ τῶν αἰμοδόρων θηρίων.

Ἐκτοτε ὁ Ἑλλῆς ἀπίστευτε τακτικώτατα πρὸς τὴν
γλυκιά του μητέρα εἰδήσεις του. Εὐγε! εὐγε! χρυσοπαι-
δο, σὺ τὸ ὅποιον ἐκπληροῖς ταυτοχρόνως δύο μεγάλα κα-
θήκοντα, σὺ τὸ ὅποιον ἐνώνεις ἐν τῇ αὐτῇ ἀγάπῃ τὴν μη-
τέρα σου ἧτις σὲ ἐγέννησε, καὶ τὴν ἄλλην μητέρα, τὴν
πατρίδα σου, τὴν προσφιλεῖ μας καὶ πολυδακρυομένην Ἑλ-
λάδα μας!... Ἄχ! Ποτέ, ποτέ δὲν θὰ σὲ λημονήσω-
μεν.

Γ'

Τὸ σῶμα τέλος τῶν τῆς Μακεδονίας μας ὑπερασπι-
στῶν καὶ συνάμα ἐκδικητῶν—μαρτύρων ἐφθασεν εἰς τὸ
Πετάλινον, κατάκοπον ἐκ τῆς ἐπὶ τόσας ὥρας ἐσπευσμέ-
νης πορείας του.

Ἀμέσως τίθεται ἐπὶ τὸ ἔργον καὶ τοποθετεῖται, ἐπει-
δὴ ἦτο μεγίστη ἀνάγκη, εἰς θέσιν μάχης, ἧτις καὶ ἀρ-
χίζει.....

Οἱ ἐχθροὶ εἶναι πολλαπλάσιοι. Εἶναι ὀκτακόσιοι. Εἶ-
νας ἔχει ἐναντίον του ἑκατὸν.

Καὶ ὅμως οἱ ὄκτῳ Ἑλληνας, τὰ ὄκτῳ παλληκάρια τοῦ
καπετάν-Κρόμπα καὶ τοῦ καπετάν Φαρμάκη δὲν ἀποδει-
λιῶσιν, οὔτε ὑποχωροῦσιν, ἀλλ' ἐξηκολούθησι νὰ ἀγωνί-
ζωνται, νὰ ἀμύνωνται καὶ νὰ μαχῶνται καρτερικώτατα
τραγουδοῦντες καὶ ἐθαρρύνοντες ἀλλήλους.

Παρατηρήσατε: Ὑπὸ τοὺς ἀπίρους καὶ ἀναριθμήτους
πυροβολισμοὺς καὶ τὰς ἀλλεπαλλήλους ἐφόδους τῶν ἐχ-
θρῶν τὸ μικρὸν σῶμα ἠλαττώθη κατ' ἀειθμίον πολὺ. Καὶ
ὁ καπετάν Κρόμπα πρὸς δεξιὰς ἔσπευσε, καὶ ὁ κα-
πετάν Φαρμάκης ἐπληρώθη σοβαρῶς, καὶ οἱ ἄλλοι ὑπερα-

ΔΕΛΤΙΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΑΘΕΟΥΡΙΟΥ

Ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς Ζοετοῦς
ΕΛΕΝΗΣ ΤΣΟΥΛΟΥΦΗ

ὁ π ὀ

ΦΡ. ΚΑΡΡΕΡ

Τὸ στερνὸ τῆς χαμόγελο.

Ἄργα τὰ σήμαντρα
Ἦχολογᾶνε
Βαρεῖα νεκρώσιμα
Βαρῶν, κτυπᾶνε,
Σὰν νὰ μᾶς λέγουνε
Κλαῦτε καὶ σεῖς.

Κλαῦτε, π' ἀπέθανε
Τέτοια εὐμορφία,
Ρόδο δλόδροσο
Κι' ὄλο εὐωδία
Ὅπου ἐστόλιζε
Τῆ μαύρη γῆ.

Τῆ καταβιάσανε
Ἀπὸ τὸ δῶμα,
Τέσσεροι κλαίοντες
Κ' εἶχε στὸ στόμα
Γλυκὸ χαμόγελο
Ἄγγελικό.

Εἰς τὰ δλόασπρα
Ἦταν ντυμένη,
Ἐπὶ λαμπρὸ μέτωπο
Στεφανωμένη,
Μὲ νερατσάνθια
Παρθενικά.

Ρόδα καὶ λούλουδα
Εἶχαν γεμίσει
Τὸ νεκροκράββατο,

Ποῦ, οἰμέ! θὰ κλείση,
Τ' ὄραϊο τὸ σῶμά της
Παντοτεινά.

Βαθυὰ στεναζάνε
Ἀπελισμένα,
Τὰ μαῦρα ἀδέλφια της
Τὰ πικραμένα,
Ἀπὸ ἐγκάρδια
Θλίψη πολλή.

— Πῶς δὲν λυπήθηκες
Νὰ μᾶς ἀφήσης,
Χρυσὴ ἀδελφοῦλα μας,
Καὶ πᾶς νὰ ζήσης
Σὲ κόσμο ἄλλοις
Μακρὰ πὸ μᾶς.

Μήπως σ' ἐτρόμαξε
Ἡ ὄρφανιά μας
Κι' ἔφυγες γλήγωρα
Τῆ κατοικιά μας,
Ἴσως βαρέθηκες
Τέτοια ζωή!

Ἐφεγγες κι' ἔλαμπες,
Μέσα 'ς τὸ σπῆτι
Σὰν τὸν δλόφωτο
Ἀποσπερίτη,
Καὶ τὸν γλυκύτατον
Αἰγερῖνο.

Ἦσουν βασίλισσα,
Καμάρι, φῶς μας,
Καὶ σ' ἔλατρεῖαμε
Ὡσὰν Θεὸ μας,
Εἰς τὴν ὄρφανία μας
Ἡ μόνη ἑλπίς.

Τώρα ποῦ ἔφυγες,
Γλυκερά Ἐλένη,

Σ' ἐμᾶς τοὺς δύστυχους
Ἄλλο δὲν μένει,
Παρὰ νὰ κλαίουμε
Ὀλημερνά.

— Ὅχι! λὲς κ' ἔλεγαν
Τὰ χλωμά χεῖλη
Τ' ὄραϊο τῆς στόματος,
Κι' ἂν μὴν ὀμίλει,
Πάντα, ἀδελφάκια μου,
Σᾶς ἀγαπῶ.

Ἦλθε ὁ πατέρας μας
Μὲ τὴν μητέρα,
Ἀπ' τὰ οὐράνια
Νὰ πάω πέρα,
Ἦτο τὸ πρόσταγμα
Ἀπὸ ἡγά.

Τοὺς ἐσυνόδευαν
Παλλ' ἀγγελούδια,
Π' εἶχαν σὰ χέρια τους
Ἄσπρα λουλούδια,
Καὶ εἰς τὸ μέτωπο
Ἄστρο λαμπρό.

Ἐπὶ τῆ θεία, μ' ἔσφιξαν
Τὴν ἀγκαλιά τους,
Καὶ μὲ τραβήξαν
Στὴν συντροφιά τους,
Μὲ χίλι' ἀμέτρητα
Γλυκὰ φιλιὰ.

Καὶ τὸ χαμόγελο
Ποῦχα στὸ στόμα,
Πρὶν μὲ σκεπάσουνε
Μὲ μαῦρο χῶμα,
Ἦτο χαμόγελο
Ὅλο γιὰ σᾶς.—

2 Ἰαν. 1909

(ΣΔΜ. Ἀληθῆ νομίζομεν ὅτι παρέχομεν ἀπόλαυσιν τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώστῃς δημοσιεύοντες τὸ ἀνωτέρω ἀριστοῦργημα τοῦ σεβαστοῦ φίλου καὶ πολυτιμοτάτου τῶν «Μουσῶν» συνεργάτου κ. Φρ. Καρρέρ γραφὴν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς πολυκλαύστου γυναικαδέλφης ἡμῶν δ)δος Ἐλένης Π. Τσουλούφη. Ὁ ἄωρος καὶ σκληρὸς θάνατος ἐπιχαρίτου καὶ σεμνῆς κόρης μετ' ἀφοσιώσεως υἱικῆς καὶ αὐταπαρηγήσεως περιποιηθείσης ἀσθενοῦσαν ἐκ μεταδοτικοῦ νοσήματος καὶ ἀποθάνουσαν ἐσχάτως ἀτυχῆ μητέρα κατέθλιψε τὴν κοινωνίαν μας, ἥτις ἀθρόα ἐσπευσε ν' ἀσπασθῆ ἐν συγκινήσει τὸν νεκρὸν τῆς ἐπὶ τοῦ νεκρικοῦ φερέτρου, ἐν φ, ὡσεὶ κοιμημένη ἢ εἰκοσκέτις νέα ἐφαίνετο ἀποχαριτωσα τὴν νεότητά διὰ τοῦ ἐπὶ τῶν ὤχρων χειλέων τῆς ἐπανθούσης γλυκύτατου χαμόγελο. Ἐντεῦθεν ὁ λόγιος φίλος κ. Καρρέρ ἔσχε τὴν πρώτην ἐμπνευσιν, ἥτις ἔδωκεν ἡμῖν τὸ ἀνωτέρω ἐξίσιον ἐλεγείον, ἐν φ ἡ ἐμπνευσις, τὸ πάθος, τὸ αἰσθημα, ἡ τρυφερότης, αἱ ἀπαρχμίλλαι εἰκόνες, οἱ ρέοντες καὶ ἀρμονικώτατοι στίχοι καὶ πρὸ πάντων ἡ ἑλληνικὴ ἀπλότης καθιστῶσι τοῦτο ἐκ τῶν ἀριστοῦργημάτων, ἅτινα οὐδέποτε ἀποθνήσκουσι καὶ ἅτινα ἀδύνατον νὰ μὴ ἀποσπῶσιν ἐπὶ τῆ ἀναγνώσει ἄρθονα καὶ θερμὰ τὰ δάκρυα. Αἱ πενθοῦσαι οἰκογένειαι τῆς ἀλησημονήτου κόρης ἐκφράζουσι δι' ἡμῶν τῷ κ. Καρρέρ τὰς θερμὰς εὐχαριστίας των, αἱ δὲ «Μοῦσαι» τὰ εἰλικρινέστατα καὶ φιλικώτατα κῶτων εὐγε).

σπασαί τῶν τῆς πενθίδος μας ὁρίων καὶ ἰερῶν καὶ ἐδιδι-
κηταί τῶν φόνων καὶ τῶν φοβερῶν κακουργιῶν καὶ τρο-
μερῶν καταστροφῶν καὶ λεηλασιῶν κείνται ἐπὶ τῆς γῆς τῶς
τεθέντες ἐκτὸς μάχης.

— Ἐσώθητε, φεύγετε, Ἠλία, διότι θὰ μείνης ὀλομόνη-
χος ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἐλθόντων! Ἡμεῖς Ἠλία, γλύ-
— Ὅχι! Ὅχι! . . .

ΙΑΚΟΒΑΤΕΙΟΥ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΟΝ ΕΜΒΛΕΜΑΤΟΝ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΔΗΕΟΥΡΙΟΥ

Κεφαλληνίδακλαρος ἐν Ζακ (1786—
'Ορ. κώδικα ν. 'Αγ. Πάντων σ 113 και
'Ηλ. Τσιτσέλη κ. Κεφ. Σύμμικτα σ-489)

— Μουσκολουλῶ = Πωλῶ ἀντικεί-
μενόν τι ἀντι μεγάλης τιμῆς.

— Μόσχοφ (δ. ἱτ. muschio) = Ἀνόθς
τι εὐώδες καὶ εἶδος κρώματος πολυτε-
λείας. ('Ορ. και λ. Μόσχου).

— Μοσκολοπούνο (τό) = Σάπων
εὐώδης.

— Μοσκούλα (ή) = Ἵποκορ. τῆς λ.
Μοσκιᾶ (ζήθους) || — Μ. = Οἰκ. ἐκ Πι-
λοπον. ἐν Ζακ.

— Μόσχος! = Πρὸς νήπις, ὅταν
ἐβρύωνται.

— Μοσκόφλερο (τό) = Εἶδος μελα-
νῆς σταφυλῆς.

— Μόστρα (ή ἱτ. mostra) = ('Επι)
δείγμα.

— Μόστρο (τό ἱτ. mostro) = Ἐκτρο-
μα, τέρμα.

— Μοσχόπυλόν = 'Οἰκ. ἐν
Ζακ.

— Μόσχων = Οἰκ. ἐκ Λακεδαιμό-
νος ἀκμαζούσα τῆς ἐκκατῆ, ἧς ὁ
'Ιωάννης ἐλλογιστῆς διδάξας ἐν Ἰτα-
λίᾳ ἐπιτυχῶς ἀπέθανε μεσοῦσης τῆς
τῆς ἐκατῆς. Τούτου οἱ υἱοὶ Γεώργιος
καὶ Δημήτριος ἐκαλλέγησαν τὸν ἔλ.

ληνζ λόγον, ὁ μὲν ἐν Κερέρα χρημα-
τίσας καθιγητῆς τῆς ἱατρικῆς και
ρητορικῆς, ὁ δὲ ἐν Ἐνετῆ και Φερρά-
ρα γραφῆς ἐλεγείας, ἐπιγράμματα και
κωμῆδίας. Μεταφωτισμένης τῆς εἰσεγ.
ἐν Ζακ. οἱ Μόσχοι, Γεώργιος και
Δημήτριος, μετήρχοντο τοὺς ἀγιο-
γράφους, ζωγραφίσαντες τὰς τοιχογρα-
φίας τοῦ ἐν τῇ πόλει ν. τοῦ ἀγ.
'Ιωάννου τῶν Λογιστῶν τῆ 1606, κα-
τὰ τὴν σωζομένην ἐπιγραφὴν. — Νικό-
λαος, υἱὸς τοῦ Δημητρίου, ἀκμάσας περὶ
τὸ 1670, εὐ σώζονται εἰκόνες ἐν τῷ ν. τῆς
Θ. Περανερωμένης — Λέων, ἡ Ἥλιος

μετήρχετο εὐδοκίμως τὸν ἀγιογράφον,
μεσοῦσης τῆς 15' ἐκατοστατηρίδος,
χρηματίσας και διδάσκαλος τοῦ Πανα-
γιώτου Δεζερᾶ. ('Ορ. και Σάθαν

«Νεοελληνικὴ Φιλολογία» 1868-σ. 24,
95, 130 και 132. — Κατραμῆν «Φ. λ.
'Ανάλεκτα» σ-455. — Χ. ἐν «Μού-
σαις» ἀρ. 376 και «Πανακοθήκη» ἀρ.
86 τοῦ 1908).

— Μότα = Οἰκ. ἐν Ζακ. (1683). ||

— Μ. = Τον. ἐν τῷ προαιετῶ Καλα-
μάκι, ἐνθα γίνεται κυνήγιον πετηνῶν
(νροπούλων, μπεκανότων κττ.)

— Μοτζενίου = ('Ορ. λ. Μοτσε-
νίου.)

— Μοτίβο (τό ἱτ. motivo) = Κίνημα.

— Μοντεσάντου (1664. 'Ορ. λ.
Μοντασάντου).

— Μονιζελέζε = Οἰκ. ἐν Ζακ.
(1727).

— Μόντι* (Monti) = Οἰκ. ἐν Ζακ.
ἐξ Ἰταλίας ἐκ τῶν ἐγγεγραμμένων ἐν
τῇ Χρυσοδίδλω (1576).

— Μοντίστρα ('Ορ. λ. Μοδίστρα).

— Μόντο* (it. mondo) = Κόσμος.
Μ. = Ὀνομα Ἰερουηλήτου.

— Μόντσυ* (Mondo) = Οἰκ. ἐκ Πι-
δεμοντίου ἐν Ζακ. (1816).

— Μόρα (ή) = Αἰθιοψ, γυνὴ μελῆγ-
χρους. || — Μ. = Ὀνομα κίγος, σύνθη-
ρος περ' αἰγοδοσκείας. || — Μ. =

Εἶδος περγίτου. || — Μόραις και κα-
τσίδαίς = Ἰβριστιὰ ἡ ἀπάντησις πρὸς
τοὺς ὀμιλοῦντας ἡμῖν διὰ τοῦ Μωρέ.

— Μορατέλλης (Moratelli) Ἰω.
ἀννης-Βαπτιστῆς ἐκ Μοδένης τῆς
'Ιταλίας καθιγητῆς τῆς φυσικῆς και
Ἰταλικῆς φιλολογίας ἐν Ζακ. Ἀπέθ-
νεν ἐν Ζακ. και ἐτάφη ἐν τῷ ν. τοῦ
ἀγ. Μάρκου τῆ 2 ἰουλ. 1818.

— Μορατζίδα (ή) = Σουκάμινον, μῶ-
ρον. Και εἶδος χόρτου, ἐξ οὗ γίνεται
σαγός.

— Μορατζιδά (ή) = Σουκαμίνια,
μωρέα ἡ μέλιαινα.

— Μοράτν* = Οἰκ. ἐν Ζακ. (1680).

— Μοργάντι* (Morganti) = Οἰκ. ἐκ
Καλαβρίας ἐν Ζακ. (1842).

— Μόρδου = Οἰκ. ἔδρα τ. κῆ ἐν Ζακ.
— Μόρεθς Γ. = Τοποτηρητῆς ἐν
Ζακ. (1852).

— Μόρικος = Μελάγγρος.

— Μόρμωρ* = Οἰκ. ἐν Ζακ. ἐκ
Ναυπλίου ἐκ τῶν ἐγγεγραμμένων ἐν

τῇ Χρυσοδίδλω (1572) || — Μ. Πέτρος
πτ. Γεωργίου διοικητῆς Ζακ. ἀπεθ. τῆ
1 φεβ. 1640. ('Ορ. και λ. Μούρμουρ).

— Μορογάρω και

— Μορογαρίζω (ἐκ τοῦ ἡμερηγῶ,
ἡ ἐκ τοῦ λατ. motor) = Βραδύνο.

— Μορογγία (ή) = Αἰμορραγία
(συνήθως τῆς μήτρας). (Δι ἱμπαριακαὶ

γυναίκες δι' ἐπίσχεσιν αἰμορραγίας τῆς
ρινὸς λήρουσι τοὺς πασχουσι αἱ τρεῖς
ἀγγελοὶ τ' ἐνα βουὸ ἤτανε ὁ ἐνας
ἀνοίγει ὁ ἄλλος κλεῖ και ὁ ἄλλος τὸ
Θεὸ παράκαλεῖ. Γεῖτονες ἐζήμωσε, γει-
τόισσας δὲν εἶωσε, βρυσόλα πεντε-
κάνουλη, μεγάλο θαμμά, μεγάλο
στάμμα).

— Μορόγιαννου = Οἰκ. ἐν Ζακ.
(1821).

— Μοραζίνν* = Οἰκ. ἐν Ζακ. ἐκ
τῶν ἐγγεγραμμένων ἐν τῇ Χρυσοδίδλω
(1572). || — Μ. Θωμάς τοῦ Φραγ-
κίουκου = Στόλκφρς ἐν Ζακ. (1646).

Ὁ Ἡλίας Πικραθηναίου δὲν θῆ φύγη πρὸ τῶν ἐχθρῶν,
 "Ὅχι! ὄχι! . . . Ὁ μείνη καὶ θά δεῖξη εἰς τὴν κόσμον
 ὅτι ὁ Ἕλλην ἐκπληρῶν τὸ καθήκον τοῦ, δὲν δειλιῶ, οὐτε
 ὑποχωρεῖ ποτέ. . .

Δ'

Οἱ ἐχθροὶ περιουκλώνουν τὸν Ἡλίαν.
 Ἐκ δεξῶν, ἐξ ἀριστερῶν, πανταχόθεν δπλα ἰχθρικά
 τὸν σκοπεύουσι.

Φώνηξε «Κάτω ἡ Ἑλλάς!» τῷ λέγουσιν, ἢ θά ἀ-
 ποθήνης αὐθωρεῖ καὶ ἀμέσως.

— «ΖΗΤΩ Η ΕΛΛΑΣ!» φωνάζει ὁ ἥρωας μας μὲ
 δσπν δύναται μεγαλειότερον φωνὴν καὶ ἐκκενῶ, διὰ τελευ-
 ταίαν φωνὴν τὸ περιστροφόν του κατὰ τῶν τῆς ἀγκυπημένης
 του Πατρίδος μας ἐχθρῶν, πίπτει νεκρὸς ἐν μέσῳ
 τῶν συριγμάτων χαλαρῆς σφαιρῶν. . .

Ε'

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἡ ἄκτου χῆς ὡς μήτηρ, πλὴν εὐ-
 τυχή, ὑπερήφανος καὶ τρισευδαίμων ὡς Ἑλληνίς μάνα
 τοῦ Ἡλία δὲν ἔλαβε πλέον εἰδήσεις καὶ γράμματα τοῦ
 παιδιοῦ της. Πλὴν ἡ ἄλλη μήτηρ του ἡ περιηλαμένη μας
 Πικρὴς του, ἡ Ἑλλάς, ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης εἰς τὸ
 μέγα καὶ πλήρες δόξης καὶ ἀμάρτων βιβλίον της τῶν πο-
 λυκρίθμων μαρτύρων τῶν ὑπὲρ αὐτῆς θανόντων, ἐνέγραψε
 καὶ ἔνκ' ἐπὶ πλέον μάρτυρα: τὸν Ἡλίαν Πικραθηνασίον.

Ἐν Πάτραις. Κοσμάς Η. Οὐνέμηης.

† Π. ΧΙΩΤΟΡ

ΒΙΒΛΙΟΦΑΝΕΙΣ ΒΙΤΑΝΗΣΙΟΙ

(συνέχεια ἐκ τοῦ ἀρ. 376)

— ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ καὶ κατὰ
 Μαζαράκην Μιχαήλ, Κεφαλλῖν, ἐγεννήθη
 ἐν Χαβιάραισι τῷ 1719. Ἠεροόσατο τοῦ Δαμφ-
 δοῦ, ἐσπούδασε μαθηματικὴν ῥητορικὴν, καὶ φι-
 λосоφίαν καὶ διωρίσθη ἐν τῷ Φλαγγιανῷ. Παρα-
 ιτηθεὶς ἤλθεν εἰς Κεφαλληνίαν καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ
 Τσιτσέλη ἐν Ληξουρίῳ ἐξήγει κατὰ Κυριακὴν τὰς
 γραφάς. Ἀπεβίωσε τῷ 1861. Πονήματα: Πραγμα-
 τεῖα τῆς πρακτικῆς φιλοσοφίας.— Λογικὴ (ἐκ τῆς
 τοῦ Βολφίου)— Λογικὴ εἴτε Στοχαστικὴ.— Ἐπιτο-
 μὴ τῆς μεταφυσικῆς.— Συνταγματικὸν θεολογικόν
 (ἅπαντα ἀνέκδοτα)— Ἐπιτομὴ τῆς ἠθικῆς θεολο-
 γίας ἐκδοθεῖσα ὑπὸ Γερ. ἱερ. Σολωμοῦ. Κεφαλλη-
 νίη 1851.

— ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, Κεφαλλῖν,
 σύγχρονος Κατηφόρου. Ἐσπούδασεν ἐν Παταύῳ
 φιλοσοφίαν. Τούτου εὐρηνται ἐπιγράμματα ἑλλη-
 νιστῆ.

— ΜΟΤΣΑΝΙΓΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ. Κερκυραῖος,
 μνημονεύεται ὡς ὑμνοδὸς τοῦ ιστοριογράφου
 Μαρμορᾶ προτάξας τῆς ἐκδόσεως τοῦ λατινικόν
 ἐπιγράμματος.

— ΜΟΤΣΕΝΙΓΩΝ οἰκογένεια ἐκ Βενετίας ἀπό-
 κησεν εἰς τὰς ἑλλ. νήσους μετὰ τὴν ἄλωσην τῆς
 Κ) πόλεως ὑπὸ Λατίνων. Ὁ Ζακύνθιος κλάδος με-
 τήναστευσεν ἐκ Πελοποννήσου καὶ ἐπιτοφορήθη

κόμης. Τινὲς τούτων ἐγένοντο ἐπιφανεῖς ἐν Ρω-
 σίᾳ.

— ΜΟΤΣΕΝΙΓΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ νομομαθὴς ἐ-
 φοδιάζων τοὺς Ζακυνθίους τοὺς ἐξερχομένους κα-
 τὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ Ὁρλώφ. Μεταβὰς εἰς
 Ρωσσίαν ἐτιμήθη παρὰ Δικατερίνης μὲ τὸ ἀξίωμα
 ἰδιαιτέρου συμβούλου καὶ διωρίσθη πρέσβυς εἰς
 Τοσκάνην.

— ΜΟΤΣΕΝΙΓΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ υἱὸς τοῦ ἀνω Δη-
 μητρίου. Πρέσβυς τῆς Ἑπταν. Πολιτείας, ἐλθὼν
 εἰς Κέρκυραν κατέβαλε τὴν ἀναρχίαν, διοργά-
 νωσε τὸ σύνταγμα τοῦ 1803 καὶ τῷ 1806 ἐποίη-
 σε τὰς συνταγματικὰς μεταρρυθμίσεις. Μεταβὰς
 εἰς Πετροῦπολιν ἔλαβε πολιτικὰ ἀξιώματα καὶ
 παράσημα. Διωρίσθη πρέσβυς εἰς Νεάπολιν καὶ
 ἔξιν εἰς Τορῖνον, παραιτηθεὶς δὲ ἐλαβε σὺνταξιν καὶ
 ἔξιν ἐν Βενετίᾳ, ἐνθα ἀπεβίωσε τῷ 1836. Διὰ διαθή-
 κης του ἀφήσε 30,000 ρο. εἰς τὸν ναὸν τοῦ
 Ἁγίου Γεωργίου καὶ 10,000 εἰς τὸ σχολεῖον
 Φραγγλίνου.

(ἀκολουθεῖ)

ΛΟΓΟΓΡΑΦΙΑ ΖΑΚΥΝΘΟΥ

Ἅγιος Ἀντώνιος

Ἐν τῇ τῆς εἰσελθοῦσα εἰς τὴν οἰκίαν γείτονος κατὰ τὴν
 ἐορτὴν τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου, ἤρπεν αὐτὴν ὑφαίνουσαν.
 Ἐκπληκτος διὰ τὴν ἀτίθειαν ἠρώτησεν αὐτὴν διατί ὕφαι-
 νει κατὰ τοιαύτην μεγάλην ἐορτὴν, ἐκείνη δὲ ἀπήντησεν
 ὅτι ὁ ἅγιος Ἀντώνιος εἶνε μικρὸς ἅγιος. Τὴν νύκτα βλέ-
 πει κατ' ὄναρ ἡ γυνὴ καλόγηρον εἰσελθόντα εἰς τὴν οἰκίαν
 της, σταθέντα πλησίον τοῦ ἱστοῦ (ἀργαλειοῦ) καὶ λέγον-
 τα πρὸς αὐτὴν: Μικρὸς Ἀντώνιος εἶμαι μεγά-
 λης τροδπιε κίνω». Ἐντρομος ἡ γυνὴ ἀρυπνι-
 σθεῖται καὶ μεταβάσιν εἰς τὸν ἱστὸν εἶδεν ὅλον τὸ ὕφασμα
 κατατρυπημένον. Ἐκλαυσε πικρῶς καὶ μετενόησεν.

Δ. Χ. Ζ.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ—ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

— Τὰν σεβαστὴν συνάδελφον «Ἐλπίδα»
 εἰσελθοῦσαν κατ' αὐτὰς εἰς τὸ 35ον ἔτος ἀπὸ
 τῆς τακτικῆς καὶ ἀνελλιπούς ἐκδόσεως, ἐνθέρμως
 συγχαίρομεν εὐχόμεθα ὁμοίαν πρόδοον ἐπὶ μύ-
 κιστον, χάριν τῶν συμφερόντων τοῦ τόπου καὶ
 τῆς δημοσιογραφικῆς μας ἀξιοπροπειίας.

«ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ» Περιεχόμενα τεύχους 95 τοῦ
 Ἰανουαρίου.— 19'9.— Αἱ φυλακαὶ τῆς τέχνης. Ὁ
 ἀρχαῖος τάφος. Τὸ συναπάντημα. Σκέψεις. Τὸ
 «κόμιο». Ὁ θάνατος τοῦ Τσιέλεγκα. Τὰ ἰδεώδη
 τῆς ἀνθρωπότητος. Χαλασμός. Ἡ θέλησις ἐν τῇ
 τέχνῃ. Οἱ γάμοι. Τὸ χλωμὸ κρινάκι. Οἱ πρότοι
 ἄνθρωποι. Γράμματα. Ἡ πνευματικὴ ἰδιοκτησία.
 Μειδιάματα. Γράμματα καὶ Τέχναι. Εἰκόνες κλπ.

— «ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΗΛΟΙ» Περιεχόμενα ἀρ. 11
 τοῦ Ἰανουαρίου. Πρὸς τοὺς κ. κ. συνδρομητὰς.
 Τὰ κύματα. Ὁ συνεταξισμὸς διὰ τὴν ἐπιστή-
 μηλογίαν. Ὁ ἀνεταξισμὸς διὰ τὴν ἐπιστήμη.
 Τὰ κύματα. Ὁ συνεταξισμὸς διὰ τὴν ἐπιστήμη.
 Τὰ κύματα. Ὁ ἀνεταξισμὸς διὰ τὴν ἐπιστήμη.

ΤΑΚΤΙΚΑ ΚΑΤΕΡΓΑΣΙΑ
 ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ
 ΕΚΔΟΣΕΙΣ—ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

Ἑλλάδι. Ὁ σίδηρος ἐν τῇ βιομηχανίᾳ, τὰ ἀντίδοτα τῶν δηλητηρίων. Ποικίλα. Οἱ σεισμοὶ τῆς Ἰταλίας. Ἡ Σαλώμη. Συναυλία ὑπὲρ τοῦ ἔθν. Οἰκοτροφείου. Ὁ Φάρος. Τεχνικὰ ζητήματα. Φαρμακογραφία. Θεοζίνη. Ἡμερολόγιον κτλ.

— «**ΖΩΓΡΑΦΙΕΣ**». Ἀγγέλλεται ὑπὸ τοῦ λογίου κ. Φώτου Ρ. Διαμάντη ἢ ὑπὸ τὸν ἐναντι τίτλον προσεχῆς ἐκδοσίς Ἡμερολογίου φιλολογικῆ καὶ εὐθυμογραφικῆ, ὄργάνου τῆς ἑλληνικῆς νεολογίας. Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται παρ' ἡμῖν ἀντὶ δρχ 2 δι' ἕκαστον τεῦχος.

— «**ΠΟΘΕΝ ΤΑ ΒΥΖΑΝΤΙΝΑ ΕΜΒΟΛΑ**». Ὑπὸ τοῦ διακεκριμένου καὶ μελετηροῦ συγγραφέως κ. Α. Ν. Βερναρδάκη ἀνετυπώθη ἐκ τοῦ Μηνιαίου Παραρτήματος τῆς Ἐφημ. «Ἀθῆναι» ὑπὸ τὸν ἀνωθι τίτλον λίαν ἐνδιαφέρουσα πραγματεία περὶ τῶν Βυζαντινῶν ἐμβόλων, ὡς ἀπεκάλουν οἱ Βυζαντινοὶ τὰς κλειστάς ἀγορὰς ἢ στοὰς, ἥς τὴν ἀνάγνωσιν θερμότερα συνιστώμεν τοῖς συνδρομηταῖς ἡμῶν.

— Ἐν ἄλλῃ στήλῃ δημοσιεύομεν λίαν ἐπίχαρι ποίημα «Ὁ Τραγοῦδιστὴς» ἀπαγγελθὲν ὑπὸ τοῦ μουσοτραφεύς συνεργάτου μας κ. Α. Σαλούτση κατὰ τὴν ὑπὲρ τῆς Ἐκκλ. μουσικῆς δοθεῖσαν κατ' αὐτὰς ἐσπερίδα.

ΤΟ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

— **Ἐκτὸς τῆς Ζακύνθου.** Ἡ ἑλληνικὴ τέχνη ἀπώλειε κατ' αὐτὰς ἓνα τῶν σιμνοτέρων αὐτῆς ἱεροφαντῶν, τὸν ἐπὶ 20ετίαν καρποφόρος καὶ εὐδοκίμως διδάξαντα ἐν τῷ Πολυτεχνεῖῳ καθηγητὴν τῆς Γλυπτικῆς ἀειμνησίον **Γεώργιον Βροδτον**. Λάτρις τοῦ Καλοῦ ἐτίμησε τὴν ἑλλ. τέχνην διὰ τῶν πολλῶν αὐτοῦ ὄντως ἀθανάτων ἔργων καὶ κατέλιπε μνήμην σεβαστὴν πρὸς τοὺς γνωρίσαντας τὴν εὐγένειαν τῆς ψυχῆς, τὴν ἀγαθότητα τῆς καρδίας καὶ τὸ εὐθὺ καὶ καθαρὸν, ὡς τὸ λευκότερον μάρμαρον, τῆς συνειδήσεως. **εἰς Μοῦσαι** μετὰ πλείστων ἐνταῦθα ἐκτιμητῶν του, θερμὰ καταλείβουσι δάκρυα ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ ἀλησημονήτου καὶ πολυκλαύτου αὐτῶν φίλου.

— **ΕΓΧΩΡΙΑ. Θεοφάνεια.** Μετὰ πάσης ἐπισημότητος καὶ ἐκκλ. πομπῆς ἐτελέσθη καὶ ἐφέτος ἐν τῇ προκυμίσῃ ἢ κατάδυσσι τοῦ τιμίου Σταυροῦ. — **Πρωτοχρονιάτικη κίνησις.** Ἐνεκα τῆς οἰκονομικῆς τοῦ τόπου καχεξίας καὶ τῶν πολλῶν ἀσθενειῶν καὶ θανάτων, οἵτινες συνέβησαν κατὰ τὸν λήξ. μῆνα εἰς τὴν πόλιν μ. (43 ἐν ὄλῳ), μικρὰ παρετηρήθη κίνησις καὶ ζωνρότης εἰς τὴν ἀγοράν. — **Ἄρτος.** Ἐνεκα τῆς ὑποτιμήσεως τῶν ἀλεύρων καὶ τῶν δικαρτυριῶν τοῦ τύπου, ὁ ἄρτος ὑπετιμήθη κατὰ ἓν λεπτόν, ἀλλ' εἶνε ἄψητος καὶ ἀθλίος ποιότητος. — **Ἐπιστημονικὴ δαΐλεξις.** Ὁ γνωστός λόγιος κ. Κ. Δουκόρας ἔδωκεν ἐσχάτως ἐκκύκλη λόγων καὶ ἐπιστημῶν διάλεξιν περὶ ζωτικῆς μαγνητισμοῦ. — **Λαϊκὴ Σχολή.** Ἐκτακτὸν ἑορτὴν ἔγε τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἢ Δευτῆρῃ μαι Σχολή, ἅπου προσῆλθον ὁ Σ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ λοιπαὶ τοῦ τόπου μὲς Ἀρχαὶ. Πλὴν τῶν παιδικῶν μαθημάτων, διδάχθέντων ὑπὸ

τῶν κ.κ. Σ. Λούγκρη γουμ. καὶ Γ. Βαυδώρου ἐπιθ. ὁρασιότατον ἀπήγγειλε ποίημα ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν Ἰταλῶν ὁ ποιητὴς κ. Ἀ. Μαρτζώκης καὶ ὑπεχάριστησεν ἐκ μέρους τῆς ἰταλ. Κοινότητος τὴν Δημ. Ἀρχὴν ὁ ποιητὴς κ. Ἀγ. Σαλούτσης ἐπὶ ταῖς ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν ἐνεργείαις τῆς. — **Ἀρραβῶνες.** Ἡ συμπαθητάτη δεσποινὶς Ἰωάννα Σ. Νταγιάντα ἀνιήλαξεν ἀρραβῶνος δακτύλιον μετὰ τοῦ καλοῦ νέου κ. Ἰωάννου Κατσιῆ Σ. Δάφνου. — **Ἑορταί.** Μεθαύριον Σάββατον ἄγουν τὴν ὀνομαστικὴν ἑορτὴν αὐτῶν ἢ μικρὰ δ.ς Ἀμπελορράβδη Δ. Ἀντωνία, ἡδ. ε. Ἀντωνία Χ. Παράσχη καὶ οἱ κ.κ. Κονίδης Ἀντ. Κασμάτης Ἀντ. Μουζάκης Π. Ἀντ., Ριζότο; Ἀντ. καὶ Στραβοπόδης Ν. Ἀντ. Δὲν ἑορτάζουν οἱ κ.κ. Κομοῦτος Ἀντ., Δομενεγίνης Ἰ. Ἀντ., Μακρῆ; Δ. Ἀντ., Στραβοπόδης Δ. Ἀντ. καὶ Τσιρογιάννης Ἀντ. — **Θεατρικὰ.** Ἀφίκετο καὶ ἤρχισεν ἀπὸ προχθῆς τῶν πικραστῶν τῶν ὁ περφημιστῆς θίσος τῆς κ. Κυβέλης Ἀδριανῶ. Ἡ κοινωρία μὲς μετ' ἀληθοῦς ἐνθουσιασμοῦ ὑπεδέχθη τὸν καθ' ὅλα καὶ ὑπὸ ἐποψιν ἐκλογῆς καλλιτεχνῶν καὶ ὑπὸ ἐποψιν πλουσιωτάτου δραματολογίου καὶ νεωτάτου σκηνοῦ διανομοῦ ἀριστον τοῦτον θίσων, προτιθέμενον νὰ δώσῃ σειρὰν 10 πικραστῶν, ἐν αἷς καὶ τὸ ἀριστούργημα τοῦ λογίου συμπολίτου μας κ. Γρ. Ξινοπούλου «Φωτεινὴ Σάντερη» ἢ ὁ «Κόκκινος Βράχος», ἥς ἡ ὑπόθεσις ἐκτυλισσομένη εἰς τὸ Ἀκρωτήρι τῆς Ζακύνθου, θὰ τέρψη, θὰ συγκινήσῃ, θὰ ἐνθουσιάσῃ καὶ μέγα θὰ κινήσῃ τὸ ἐνδιαφέρον τῆς κοινωρίας μὲς. — **Θάναξι.** Ἀπηνῆς ὁ θάνατος ἐπιπεσὼν εἰς τὴν πόλιν μὲς κατ' αὐτὰς ἀφῆρπασε πολυτίμους ὑπάρχεις καὶ εἰς βιβύτατον ἐβύθισε πένθος σεβαστὰς οἰκογενείας. Μεταξὺ τῶν τῶσων θανάτων δικαίως θρηνοῦμεν τὴν ἀπώλειαν τῆς πολυδουκροῦτος καὶ εὐγενοῦς δεσποίνης Ἀναστασίας Ἑλ. Μαρτινέγκου, τῆς ἐριτίμου καὶ μεμορφωμένης δ)ης Λουξῆς Τυπάλδου Ἡρετεντέρη, τῆς πολυκλαύτου καὶ ἐναρέτου δ)ης Ἀγγελικῆς Π. Τσουλοῦφη, ἡμετέρας πενθερᾶς, τῆς πολυστενάκτου νεάνιδος Ἑλένης Π. Τσουλοῦφη, ἡμετέρας γυναικιδέλου, τοῦ εὐεργίτου καὶ εὐγενοῦς ἱατροῦ Σπυρ, Θ. Καραμαλίκη, τοῦ ἐντίμου καὶ χρηστοῦ Δημητρίου Γιάκου τοῦ συμπαθοῦς καὶ ἀγαπητοῦ συμβῆγράφου Νικολάου Γεγάντε καὶ τοῦ ἐναρέτου νέου Γεωργίου Δικοπούλου, ὧν ἡ μνήμη ἔστω τρεῖς αἰωνία καὶ ἀγήρατος. — **Εὐχαριστήρια.** Αἱ πένθουσαι οἰκογένειαι Ἀδελφῶν Ἑλ. Μαρτινέγκου, Λουδ. Ρώμα καὶ Ἰω. Κομοῦτου, Ἀδελφῶν Π. Τσουλοῦφη, Δ. Χ. Ζώη, Στ. Πήλικα, Σπ. Κρομαλλίτη, Ἀδελφῶν Δ. Γιάκου, Διον. Ν. Γεγάντε καὶ Διον. Δικοπούλου, ἐκφράζουσι τὰς θερμὰς εὐχαριστίας καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην των πρὸς τοὺς συμμερισθέντας τῆς θλίψεως των ἐπὶ ταῖς πληξάσις αὐτὰς συμφοραῖς. — Ἐγκατασταθεῖς ὀριστικῶς ἐνταῦθα ὁ ἀξιότ. συμπολίτης μὲς κ. Ἰω. Α. Κοκκίνης μηχανικός ἀναλαμβάνει οἰκονομῆποτε ἐργασίαν, ἥτοι σχέδια οἰκοδομῶν, ἀποθηκῶν καὶ ἐρχρομηγὴν αὐτῶν ὑπὸ δρους ὡς οἶον τε εὐνοϊκοῦς. — Πωλεῖται οἰκόπεδον παραπλεύρως τοῦ ναοῦ τῆς Θ. Βασιλῆ μου Πληροφροῖαι πρὸ ἡμῖν.

— Πᾶσι τῶν εὐδοκῶν μὲς προσεχῶς.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Κ. ΚΟΝΤΟΓΙΑΡΓΑ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ